KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 9 d.d. 19 juni 2008 (mr. P.A. Offers, voorzitter, mr. E.M. Dil - Stork en prof. mr. C.E. du Perron)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:
- de klacht met bijlagen, ontvangen 7 september 2007;
- het antwoord van Aangeslotene van 27 november 2007;
- de repliek van Consument van 28 december 2007;
- de dupliek van Aangeslotene van 11 februari 2008.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft ten slotte vastgesteld dat het geschil zich leent voor afdoening op stukken als bedoeld in artikel 16, lid 4, eerste zin van het Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
2.1. Consument heeft van Aangeslotene vergoeding gevorderd van schade aan zijn auto, op de grond dat deze schade op 4 september 2006 is toegebracht door een bij Aangeslotene tegen het w.a.-motorrijtuigrisico verzekerde vrachtauto doordat deze tegen de geparkeerd staande auto van Consument was gereden. Aangeslotene heeft de schademelding doen onderzoeken door een expert, waarbij een reconstructie van de gestelde aanrijding heeft plaatsgevonden, en heeft vervolgens geweigerd de door Consument geclaimde schade uit te keren.

3 Geschil

3.1. Consument vordert vergoeding door Aangeslotene van de schade ten bedrage van € 801,79 aan zijn auto.
3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- Duidelijk is waardoor de schade is veroorzaakt: de chauffeur van de vrachtwagen heeft het veroorzaken van de schade aan Consument toegegeven. Aangeslotene doet alle moeite om onder deze schade uit te komen. Het rapport van de expert maakt geen melding van de lading en dus de hoogte van de vrachtwagen tijdens de aanrijding. De chauffeur van de vrachtwagen zal te laat geremd hebben, waardoor de vrachtwagen naar beneden veerde en de bumper ervan lager kwam. De chauffeur van de vrachtwagen en de getuige X kunnen ter zitting een verklaring afleggen.

3.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren aangevoerd.

- Aangeslotene heeft nimmer een klacht ontvangen. De Ombudsman Verzekeringen heeft bij brief van 21 maart 2007 de klacht van Consument niet in behandeling genomen. In de brief wijst de Ombudsman erop dat, voordat een klacht bij hem kan worden ingediend, een klacht bij Aangeslotene moet zijn gedaan. Daarvan is volgens de Ombudsman geen sprake en hij wees de klacht af. Dit brengt mee dat op grond van artikel 7.1 sub b en c van haar Reglement de Commissie de klacht niet in behandeling kan nemen maar dient terug te verwijzen naar Aangeslotene.
- Een inhoudelijke beoordeling van de zaak wil Aangeslotene de Commissie echter niet onthouden. Aangeslotene beschikt over een aanrijdingsformulier, een getuigenverklaring van mevrouw X en een expertiserapport. Uit het aanrijdingsformulier en de getuigenverklaring zou volgen dat een aanrijding heeft plaatsgevonden tussen een vrachtwagen en de personenauto van Consument. Het aanrijdingsformulier is ingevuld naar aanleiding van de verklaring van X. Consument was immers niet aanwezig bij de aanrijding.
X heeft aanvankelijk aangegeven dat een voertuig van Y de schade heeft veroorzaakt. Bij navraag bij Y wordt dit door haar ontkend, waarbij zij een andere *mogelijke* veroorzaker aanwijst (met kenteken), namelijk de verzekerde van Aangeslotene. X verklaart aldus aanvankelijk niet dat de verzekerde de schade heeft veroorzaakt. De verzekerde ontkent betrokkenheid en aansprakelijkheid. Aangeslotene heeft een expert ingeschakeld om de schade aan het voertuig van Consument vast te stellen. Tijdens de bijeenkomst met alle partijen (de verzekerde, Consument en de expert) werd de schade vastgesteld. De expert heeft een rapport opgesteld en heeft daarin aangegeven dat de schade niet kan zijn veroorzaakt door het voertuig van de verzekerde. Aldus kan de verklaring van de getuige, de enige basis om de verzekerde aansprakelijk te stellen, niet juist zijn.
Aangeslotene kon op basis van de voorhanden stukken niet anders dan de aansprakelijkheid afwijzen. De - niet door Consument weerlegde - conclusies uit het expertiserapport leiden tot de slotsom dat de schade aan het voertuig van Consument niet door het aangewezen voertuig van de verzekerde van Aangeslotene kan zijn veroorzaakt. Aangeslotene betwist dan ook dat hij zich in alle bochten draait om deze schade niet te behoeven te vergoeden.
3.4. In zijn repliek heeft Consument aangevoerd dat hij diverse brieven aan Aangeslotene heeft gezonden die als klacht zijn te duiden. De zaak eerst naar Aangeslotene terug te verwijzen zou geen enkel doel dienen. Aangeslotene trekt de getuigenverklaring in twijfel. Deze getuige heeft er geen enkel belang bij een verkeerde voorstelling van zaken te geven. Het hoogteverschil van 10 centimeter kan door de lading, door het inveren bij het remmen, maar ook door ongelijke hoogte van de weg zijn veroorzaakt.
3.5. In zijn dupliek heeft Aangeslotene zijn stellingen met betrekking tot de bevoegdheid van de Commissie herhaald. De correspondentie van Consument met Aangeslotene dient te worden opgevat als inhoudelijke reacties op de stellingen van Aangeslotene en niet als een klacht. Aangeslotene wijst tevens op Circulaire MSS 2008/04 van 28 januari 2008 van het Verbond van Verzekeraars waarin staat dat de Commissie niet bevoegd is kennis te nemen van aansprakelijkheidszaken tussen een (vermeende) benadeelde/wederpartij en een WA-verzekeraar.
De verklaring van X strookt niet met technische gegevens. Een onafhankelijke expert heeft met medewerking (en in aanwezigheid) van beide partijen de aanrijding gereconstrueerd. De bevindingen van de expert zijn vastgelegd in een expertiserapport. Uit dit rapport blijkt dat

het voertuig van de verzekerde de aanrijding niet kan hebben veroorzaakt omdat *naast* het hoogteverschil (10 centimeter) ook het schadebeeld (schade onderzijde bumper) niet correspondeert met de gestelde aanrijding. Derhalve komt de expert tot de - tot nu toe niet door Consument weerlegde - conclusie dat de verzekerde niet betrokken kan zijn bij de vermeende aanrijding. De verklaring van de getuige kan derhalve niet juist zijn. Op basis van deze bevindingen is de aansprakelijkheid van de verzekerde afgewezen.

4. Beoordeling

4.1. De Commissie verwerpt het verweer dat zij op grond van de Circulaire MSS 2008/04 van 28 januari 2008 van het Verbond van Verzekeraars niet bevoegd zou zijn van het geschil kennis te nemen. Dit beroep op de circulaire wordt verworpen omdat de Consument op grond van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen een rechtstreekse aanspraak tot schadevergoeding heeft jegens de motorrijtuigverzekeraar.
4.2. Uit de stukken leidt de Commissie af dat de Ombudsman Verzekeringen op 21 maart 2007 aan Consument heeft bericht de kwestie niet in behandeling te nemen omdat Consument zich niet eerst bij Aangeslotene had beklaagd. Daarna heeft vanaf 23 maart 2007 nog enige correspondentie tussen de advocaat van Consument en Aangeslotene plaatsgehad, maar dat heeft niet ertoe geleid dat Aangeslotene zijn afwijzend standpunt heeft verlaten. Aangeslotene heeft aangevoerd dat niet bij hem is geklaagd. Ook is de kwestie kennelijk niet meer inhoudelijk bij de Ombudsman in behandeling gekomen. Consument heeft aangevoerd dat de zaak eerst naar Aangeslotene terug te verwijzen geen enkel doel zou dienen. Aangeslotene heeft inhoudelijk op de kwestie gereageerd. Bij deze stand van zaken zou terugverwijzing geen redelijk doel dienen. De Commissie zal de kwestie daarom inhoudelijk beoordelen.
4.3. Het gaat in de onderhavige zaak om de vraag of Consument op grond van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen jegens Aangeslotene aanspraak kan maken op vergoeding van de door hem gestelde schade. De Commissie is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. De schade die door Consument is gesteld en die met de vrachtauto van de verzekerde van Aangeslotene zou zijn veroorzaakt, is in aanwezigheid van Consument onderzocht. De deskundige is daarbij tot de conclusie gekomen dat de verzekerde van Aangeslotene de schade niet veroorzaakt kan hebben. De deskundige heeft bij het onderzoek beide voertuigen onderzocht. Consument heeft niets ingebracht dat tot een andere conclusie zou moeten leiden. Aan de verklaringen van de getuige X gaat de Commissie voorbij, al was het maar omdat zij een andere veroorzaker van de aanrijding heeft aangewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de klacht af.